

## Geoffrey Hill

### Mercijski himni

#### VI

Mercijski prinčevi bijahu jazavac i gavran. Zatočenik njihove slobode, kopao sam i sakupljao. Voćnjaci su zorili nad rasjeklinama. Pio sam iz saća svježega pješčanika.

‘Dječak u sukobu kod kuće, osamljen među braćom’. Ali ja, koji ih nisam imao, uzgajah čudnovatost; dadoh se nedostižnim igračkama.

Svijeće od čvornate smole, grane jabuka, ljepljiva imela. ‘Gledaj,’ rekoše i opet ‘Gledaj.’ Ali polako sam trčao; krajolik je otjecao, natrag svojemu izvoru.

U školskom dvorištu, u garderobama, djeca su se hvalila svojim ožiljcima od osušenih bala; zapešća i koljena ukrašena impetigom.

#### VIII

Ludi su grabežljivci. Prečesto, odskora, snuju protiv nas. Nova hereza oslobađa od krivnje sve obogaljene duše. Odreci je se! Ja sam kralj Mercije, ja znam.

Ugrožen ponoćnim telefonskim pozivima, otrovnim pismima, unaprijed upozoren, osujetio sam njihove neposredne spletke.

Danas ih imenujem, sutra ću izreći novi zakon. Svoje buđenje posvećujem toj stvari.

PREVEO: Nenad Ivić

Geoffrey Hill, engleski pjesnik, esejist i prevodilac (1932). Objavio petnaestak zbirki pjesama i četiri knjige ogleđa. Od 2010. profesor pjesništva na Oksfordskom sveučilištu. Riječima Harolda Blooma: “najjači danas aktivni britanski pjesnik”.

## Geoffrey Hill

### Mercijski himni

X

Obožavao je stol, smeđu hrastovinu s oplatom od ebanovine, razne dragocjene olovke, pečate od zlata i obične kovine u koje je utisnuo svoje ime.

Tamo je crpio iz jadikovki naroda; potpisivao i kažnjavao; oprostio smrtno zavijanje svojeg takmaca. I tamo je razmjenjivao darove s Muzom povijesti.

Što da se čini s grizodušjem da bude na korist duši? Reci mi. Reci sve majci, dragi, i nazdravlje.

Njihao se na suncu, u blagim snovima. Procijenio je kruškice. Namazao je na dlan mačju metvicu za svog mačka Musavog da liže. Plakao je, pokušavajući svladati *ancilla* i *servus*.

PREVEO: Nenad Ivić

## Geoffrey Hill

### Mercijski himni

#### XI

Kovanice lijepe poput Neronovih; dobre težine i kakvoće. *Offa Rex*, u jeci srebra, i imena njegovih kovača. Kovali su odgovorno, s mjerom. Mogli bi promijeniti kraljevo lice.

Točnost je nacрта trebala obeshrabriti oponašanje; pogriješe li, sakaćenje. Uzorita kovina, zrela za razmjenu. Vrijednost od rijetkih ljudi, grebača kotlova za sol i štala.

Sapeta tijela u dugom rovu; jedno oko iskosa, prema gore. Tu se sa sigurnošću može pretpostaviti kraljev gnjev. Vladao je četrdeset godina. Godišnja su doba dirala i prodirala u tlo.

Vriština, novonastalo močvarište. Poljska gorušica, močvarna kaljužnica. Pucketava hrastova šuma gdje je vepar zaorao crnicu, njuške bliske glistama i lišću.

PREVEO: Nenad Ivić

## Geoffrey Hill

### Mercijski himni

#### XIII

Usijeci fitilj; uglačaj leću; jednu po jednu, izvuci rijetke kovanice na svjetlo. Okružena vlastitim sjajem, gospodstvena se pojavljuje glava, uređena i ispupčena, iz zdenca Engleske. Daleko od svojeg potkraljevstva morskih ljiljana i rakova, provincije kamena s runama, *Rex Totius Anglorum Patriae*, nakovrčan i bezvremen, oličuje samoposjedovanje svojega posjedovanja, na jastučiću legende.

#### XXIII

Na zavjesama, u snovima, vezli su, kako se odvijao, povratak, ponovni ulazak transcendencije u ovaj zemni svijet. *Opus Anglicanum*, njihova stroga tajna izbodena iglama: srebrne žile, zlatolist, vitice loze, remek-djela izdajničke niti.

Dovukli su se iz tmine, s čizmama stržući mrlje od kreča i sluzi. Žvakali su hladnu slaninu. Svjetiljke su se nadebljale uljastim, pouzdanim svjetlom.

PREVEO: Nenad Ivić